

عنوان مقاله:

میزان انتشار گازهای گلخانه ای بناها و ارائه راهکارهایی جهت پایداری

محل انتشار:

همایش ملی عمران، معماری، شهرسازی و مدیریت انرژی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نسیم اشرافی - دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات- دانشکده هنر و

سید مجید مفیدی شمیرانی - دانشگاه علم و صنعت ایران- دانشکده معماری و شهرسازی

خلاصه مقاله:

تغییر اقلیم تمام جنبه های محیط زیست جهان را شامل می شود و باعث عدم تعادل سامانه های زیستی گردیده است. این موضوع دغدغه مجمع بین المللی تغییر اقلیم (IPCC) است که با تدابیری، از گسترش تشعشعات گازهای گلخانه ای بکاهد. چهارمین گزارش بین المللی موضوع تغییرات اقلیم تخمین زده است بین سالهای 1970 تا 2004 تشعشعات گازهای گلخانه ای توسط فعالیت انسان 70 درصد افزایش یافته است و صنعت ساختمان سازی بیش از 40 درصد انرژی موجود جهان را مصرف و بیش از یک سوم گازهای گلخانه ای را تولید می کند و چنانچه وضعیت تا 20 سال آینده بر همین منوال باشد پیامدهای خطرناک تغییرات اقلیم از قبیل کمبود غذا، تغییر الگ وی بیماری، دامنگیر مردم جهان خواهد شد. در ایران، بهینه سازی مصرف انرژی بناها تاکنون به صورت فراگیر صورت نگرفته و فرهنگ سازی مناسبی در جامعه حرفه ای ضعیف بوده است، و اقلیم شناسی منطقه مورد نظر در آموزش مبحث 19 تاثیر گذار نیست. در این مقاله با استفاده از تحقیقات اسنادی و کتابخانه ای با رویکرد آماری سعی شده است میزان مش ارکت بناها در تغییرات اقلیم بررسی شود و راه حل هایی جهت کاهش انتشار گازهای گلخانه ای ارائه خواهد شد. این راهکارها می تواند در ساختمانهای جدیدالاحداث مورد توجه قرار گیرد تا شاید بتوان در 20 سال آینده تا حدی از رشد ساختارهای غیر قابل بازیافت و مصرف گرا جلوگیری شود و همواره این نکته فراموش نگردد که بهینه سازی مصرف انرژی تنها از توسط مصالح مصرفی در بنا امکان پذیر نخواهد بود. عواملی همچون فن آوری سازگار با اقلیم و بهره برداری از فنون گذشتگان که پس از چند هزار سال در سازگاری با محیط و شناخت سرزمین زیستگاهی خود به دست آمده است بیش از هر روش دیگر در کاهش مصرف سوخت های فسیلی موثر خواهد بود.

کلمات کلیدی:

گازهای گلخانه ای، تغییرات اقلیم، ساختمانهای نوین، جامعه کم کربن، مصرف انرژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/145088>

